

1. Մեկնութիւն դաւանութեան, շում, 1711, էջ 79—82.

“Տէր Աղէքսանդր... ի նամակին սիրոյն եւ սրբութեան, զոր նախ քան զսակաւ ինչ աւուրս, գրեաց ի գրանէն Աստուածականոց սուրբ Էջմիածնին, առ սրբազան Հայր մեր Աղեմէս մետասաներորդ, ոչ միայն յատուկ անուամբ իւրով, այլ եւ անուամբն, ամենայն ժառանգաւորաց սրբութեան ուխտի, եպիսկոպոսաց, քահանայից, եւ վարդապետաց, եւ ամենայն կղերիկոսաց Հայոց եկեղեցւոյն, գրեցաւ նամակն Աղէքսանդրի, թիւ Հայոց ա. ճ. ծ. ք. փետրվարի իե. որ ըստ թուականին լատինացւոց է ա. չ. թ. մարտի ամսոյն գ. եւ ի նոյն տարւոջ էհաս ի շում, մինչդեռ ես էի անդ. եւ հրամանաւ սուրբ ժողովոյն, ի Հայոց լեզուէ, թարգմանեցի զնա ի լատին բարբառ. նամակին վերնագիրն էր այսպէս.

Ժամանեցէ քարտեզս,
 ի գահ Տումայ.
 ուր եղեալ կայ վէմն հաւատոյ,
 հիմն սուրբ եկեղեցւոյ.
 ի սրբազան ձեռս նորին
 փոխանորդի
 Տեառն Գլէմէնտոսի
 Երիցս Երջանկի. Տիեղե-
 րական Հայրապետի.
 որոյ հասուցանօղն յաստուծոյ եւ ի
 նմանէ Օրհնեսցի:

Յետոյ գալով առ մակագիրս սրբազան Տումայ Հայրապետին, Տեառն Գլէմէնտոսի կոչէ զնա Տիեղերական Հայրապետ, գերիշխանական մեծութիւն, գերագոյն նախագահութիւն, հասարակաց Հայրն, պետական գլուխ, Հայր հասարակաց քրիստոնէից, անշեջանելի ջահն կաթուղիկէ, եւ Առաքելական եկեղեցւոյ: